

Çanakkale

– AhmetÇELİK · 10 Mart 2016

Ölümlle dans ederken tek dertleri bu vatan
Bulduğunda yediler kaynamış buğday aş
Korku nedir bilmeden dim dik giderken atan
Gelecek yavrulara yapmalıydık biz aş.

Annelere doymadan ağızda süt kokusu
Al bayrağı andıran bir mübarek dokusu
Yedi düvel birleşip ezdi gâvur sokusu
Çocuk bile değildi daha on iki yaş.

Düğüne varır gibi koştı sona gülerek
Kalan yaşasın diye toprağı ar bilerek
Her biri bir dev oldu bedenini silerek
Öyle yığittiler ki akıtmadı gözyaşı.

Atladılar mermiye canlarını yok sayıp
Doksan yıl öncesinden koca bir nesil kayıp
Emanet korunmazsa olmaz mı bize ayıp?
Veda bile etmeden kınalandı o baş.

Her köşesi bir cennet kutsaldı dağı taşı
Rüyaları süsledi yârin kirpiğı kaşı
Gömülsün bu denmesin bir daha mevta taşı
Ülkeme yanlış bakan inşallah olur şaşı.

26.02.2016

Ahmet Çelik